

Papağanın Mor Şemsiyesi

Ebru Mina TOMURCUK

Papağanın Mor Şemsiyesi

Ebru Mina TOMURCUK

Yemyeşil, gür yağmur ormanının derinliklerinde, sarmaşıkların kurdele gibi sarktığı, şelalelerin yumuşak şarkılar söylediği yerde, Polly adında parlak kırmızı bir papağan yaşardı. Tüyleri ateş gibi parlıyor, altın sarısı kanat uçları ağaçların arasından süzülen güneş ışığında ısıldıyordu. Polly bir şeyler icat etmeyi çok severdi ve küçük mavi çantası her zaman eskizler ve fikirlerle doluydu. Bu sabah, yapraklara hafif bir yağmur pıtdırıyordu ve Polly dostlarının ıslanmış ve keyifsiz göründüğünü fark etti.

Polly, en son icadının yanındaki bir dala tündedi: dev bir mor şemsiye. Bir bulut kadar büyük, olgun bir erik kadar mordu. Onu geniş yapraklardan dikmiş, sarmaşıklarla işlemişti. 'Bu herkesi kuru tutacak!' diye gururla öttü. Ama tam o sırada ağaçların arasından bir rüzgâr esti ve şemsiyeyi ters çevirdi. 'Olamaz!' diye bağırdı Polly, kanatlarını çırparak. 'Yeniden denemeliyim!'

Yakınlarda, Mimi adında genç bir maymun uzun kıvrık kuyruğuyla aşağı sallandı. Boynunda kırmızı bir bandana vardı ve kocaman kara gözleri merakla parlıyordu. 'Vay, Polly! Dev bir mor şemsiye! Yardım edebilir miyim?' diye cıvıladı. Polly gülümsedi ama bunu kendi başına yapmaya kararlıydı. 'Sadece onu daha sağlam yapmam gerek,' dedi. 'Ama teşekkürler, Mimi.' Eskiz defterini çıkarıp çizmeye başladı.

Polly bütün öğleden sonra çalıştı, daha çok yaprak ve daha çok sarmaşık dikişi ekledi. Şemsiyeyi bir su birikintisinin üzerinde tutarak denedi. Ama elini bıraktığı anda bir esinti mor tentesini yakalayıp yuvarladı. 'Kahretsin!' diye öttü Polly. 'Rüzgâr çok güçlü!' Toby adında bir tukan, kocaman turuncu gagası parlayarak yanlarına geldi. 'Onu sabit tutabilirim,' diye önerdi. Ama Polly başını salladı. 'Tek başıma düzeltebilirim,' diye ısrar etti.

Ertesi gün Polly şemsiyeyi ince bir fidana bağlamayı denedi ama fidan eğildi ve şemsiye devrildi. Çubuklarla desteklemeyi denedi ama çubuklar kırıldı. Her seferinde rüzgâr onu devirdi. Polly'nin kehribar gözleri endişeyle doldu. 'Belki bunu yapamam,' diye iç çekti. Mimi ve Toby uzaktan izliyor, yardım edebilmeyi diliyorlardı.

Tam o sırada yakındaki bir daldan sakin bir ses geldi. 'Biliyor musun,' dedi tembel hayvan Simon, 'güçlü bir dal onu daha iyi tutabilir.' Simon çok yavaş hareket ediyordu, uzun pençeleri kabuğu kavırıyordu. Bir kulağının arkasına küçük bir şapka gibi yeşil bir yaprak sıkıştırmıştı. 'O ince fidan çok zayıf,' dedi nazikçe. 'Ama şuradaki büyük, yaşlı incir ağacının bir piton kadar kalın bir dalı var.'

Polly incir ağacına baktı. Dalı gerçekten güçlü ve sağlamdı. 'Ama şemsiyeyi ona nasıl bağlayacağım?' diye sordu. Simon yavaşça gülümsedi. 'Yardıma ihtiyacın olacak,' dedi. 'Mimi yükseğe tırmanıp bağlayabilir. Toby ağır yaprakları taşıyabilir. Ben de pençelerimle dalı sabit tutabilirim.' Polly'nin gözleri kocaman açıldı. 'Hepiniz bana yardım eder misiniz?' diye sordu. 'Elbette!' diye cıvıladı Mimi. 'Takım çalışması her şeyi güzelleştirir!'

Polly'nin göğsünde sıcak bir ışık hissetti. 'Peki,' dedi. 'Hadi birlikte yapalım!' Mavi çantasını çıkarıp onlara eskizlerini gösterdi. Mimi küçük ellerini çırpı. Toby başını salladı. Simon nazik kahverengi gözlerini kırptı. Plan yapmak için büyük incir ağacının etrafında toplandılar.

Mimi küçük bir akrobat gibi incir ağacına tırmandı. Uzun kuyruğu dengede durmak için bir dala dolandı. Çevik ellerinde bir sarmaşık halatı taşıyordu. 'Şemsiyeyi buraya bağlayacağım!' diye aşağı seslendi. Toby sağlam kanatlarını çırpıp tenteyi güçlendirmek için büyük, geniş yapraklar taşıdı. Çalışırken örgü sarmaşık bileziği ışığı yakaladı. Simon uzun pençelerini alt bir dala dolayıp onu sabit tuttu.

Polly yukarı aşağı uçtu, dikiş dikti ve ayarlar yaptı. 'Biraz sola!' diye yönlendirdi. 'Şimdi sarmaşığı sıkıca çek!' Şemsiye şekillenmeye başladı, büyük, mor ve harika. Ama rüzgâr hâlâ onu çekiştiriyordu. 'Daha fazla desteğe ihtiyacımız var,' dedi Toby. Simon bir an düşündü. 'Kenarlarını ekstra sarmaşıklarla dala bağlayalım,' diye önerdi. 'Bu onun devrilmesini engeller.'

Herkes birlikte çalıştı. Mimi yüksekte düğümler attı. Toby daha çok sarmaşık taşıdı. Polly tenteyi çerçeveye dikti. Simon her şeyi sabit tuttu, yavaş ve sabırlı tutuşu hiçbir şeyin kaymamasını sağladı. Çalışırlarken yağmur bile durmuş gibiydi. Sonunda Polly geri çekildi. 'Bitti!' diye öttü. Dev mor semsiye güçlü dala demirlenmiş, sapasağlam duruyordu.

Tam o sırada gökyüzü açıldı ve şiddetli bir yağmur yağmaya başladı. Ama mor şemsiyenin altında hava kuru ve rahattı. 'Gelin, herkes!' diye seslendi Polly. Yağmur ormanının hayvanları toplandı—maymunlar, tukanlar, tembel hayvanlar ve daha fazlası. Büyük mor tentenin altında bir araya toplandılar, gülüşüp sohbet ettiler. 'İşe yarıyor!' diye bağırdı Mimi, küçük bir dans yaparak. Toby sakın gülümsemesini gösterdi. Simon yavaşça başını salladı, yaprak şapkası sallandı.

Polly dostlarına baktı. 'Bunu tek başıma yapamazdım,' dedi. 'Teşekkürler Simon, fikrin için. Teşekkürler Mimi ve Toby, yardımınız için.' Simon gülümsedi. 'Senin fikrin harikaydı,' dedi. 'Biz sadece onu daha güçlü yaptık.' Mimi, Polly'ye sarıldı. 'Takım çalışması onu güzelleştirdi!' diye sevindi. Yağmur mor yapraklara mutlu bir ritimle vuruyordu.

O günden sonra dev mor şemsiye yağmur ormanının en sevilen yeri oldu. Güneş çok sıcak olduğunda gölge verdi. Yağmur yağdığında herkesi kuru tuttu. Ve Polly öğrendiği dersi hiç unutmadı: bir fikri paylaşmak ve yardıma açık olmak onu daha da güzelleştirir. Mavi çantasına yeni bir eskiz ekledi—bütün dostlarının birlikte çalıştığı bir eskiz.

Hayvanlar sık sık şemsiyenin altında toplanıp hikâyeler ve meyveler paylaşırlardı. Mimi sarmaşıklardan sallanır, Toby gagasıyla bir ritim tutturur, Simon huzur içinde uyuklardı. Polly bir dala tüneyip gülümserdi. 'Bu şimdiye kadarki en iyi icat,' derdi. 'Ve bunu tek başıma yapmadım.' Yağmur ormanı kahkahalarla ve mor yapraklara düşen yumuşak yağmur sesiyle doluydu.

Ve böylece, büyük mor şemsiyenin altında, yağmur ormanı dostları kuru ve mutlu kaldılar. Herkes birlikte çalıştığında, küçük bir papağanın büyük fikrinin bile harika bir şeye dönüşebileceğini öğrenmişlerdi. Polly'nin mavi çantasında artık daha birçok icadın eskizleri vardı—her birinde dostların yardım edebileceği bir yer vardı. Çünkü biliyorlardı ki takım çalışması her şeyi güzelleştirir.